

kas walmistud wormi ehl kesta sisse jooksuma. Üsna ära lohtund ei teadnud waene pois mitte ennast aidata; wimalis joolsis ta ometi nuttes tупpa, ja tunistas meistrile oma süid üles, kelle käest ta Sumala pärast andeksandmist palus. Meister aga sai täis tulist wiha, tõmbas möega kätte ja pistis poisi koha läbi. Siis ruttas ta wälja, tahtis näha, mis weel tö jures peasta on ja wöttis wormi pärast jahtumist lahti. Kui wormi lere ehl kella kest oli lõik lahti ja ümbert ära wõetud, siis oli kogu kel üsna ilma wigata ja wäga heaste walmis walatud. Täis rõmu põris meister tупpa tagasi, ja niid wast nägi, mis kurja ta teinud oli; õppipois oli surnud. Meister sai linni pandud ja lohtust möega surma mõistatud. Selle wahe aca sees oli kel juba torni tõmmatud. Siis palus se kella walaja wäga, kas tema seda au weel enne elu otja mõiks kohtu herrade käest sada, et seda kella mõiks elistud ja tema ka selle healt kuulda saaks weel enne kui ta surma pannakse. — Kohus lubas seda; ja sest aeast sadik sawad lõik sured süialused Breslau linnas, kui neid kohtu maeast wälja wiakse, sellejamma kellaga elistud.

Ühest hirmsast nälja-hädast meie maal.

Püwlandi-ma kõrge walitseja Gerhard von Forke aeal oli kange wilja pudus ja weel muud hädad,

õnnetused ja wiletsused Vittaus, Sameitis, Semgallis, Wenemaal, nõnda ka Liwi-, Eesti- ja Kura-maal ja kõigis mades ümberkaudu, kus muido illa rikkad wilja maad olnud. Se Sumala nuthlus kõige nende häda ja wiletsustega kestis kunni kolmandama aasta sisse, sest et külm ruffid, odrad ja muud wilja põldude peal ärawöttis. Se kõige pahem aeg aga oli aastal 1315. Siis oli kõige nende nimetud mades kallis aeg ehl nälg ni suur, et üks hirmus libe nälja häda tõusis, nõnda et nisugust põle enne olnud; arutu palju rahwast läks hukka ehl — surma, lõpmata koledad teod said siin ja seal tehtud. Jerusalemma nuhtlusest on küllalt kirjutatud, aga se oli wiist weel wähe selle aegse nälja häda wastu.

Kus waras ülespodud oli (wargad said sel aeal enainiste ülespodud), wõtsid waesed näljatsed inimesed seda salaja ö-aeges wõllast maha ja söid selle liha. Nemad söid ka surnud lomi ja kõiki mis nad aga kätte said. Palju inimesi jäid nälja pärast tee-äre, ulitsade peale ja macadesse surnud maha, nõnda et ei jõudnud nendele enam haudasid teha, waid sured, laiad laewandused said tehtud, luhu neid surnuid sisse wisati.

Üks mees ja naene löid oma ainsama lapse surnuks ja söid sure nälja pärast seda ära. Seda-samma hirmust tegu tegi üks teine paar rahwast oma kahe lapsaga; ja sellejärele tahtis mees ka